

Новий порядок

#205

5 / 2024 (135)

Лексика - Міхаель Кюнєн

88 - СХІДНА ІНДОЄВРОПЕЇСТИКА

Східні індоєвропейці - сім'я народів арійської раси (див. Арійці), які шляхом міграцій і завоювань заселили і домінували на значній частині Близького Сходу і Центральної Азії в доісторичні часи і дали поштовх давньоарійським культурним основам в цьому регіоні. В результаті расового змішування (див. також расова боротьба) східний індоєвропеїзм значною мірою зник, але все ще зберігається через сувору расову сегрегацію у вищих кастах Великої Індії та серед послідовників староарійської релігії світла Заратустри в Персії, парсів. Залишки східного індоєвропеїзму зберігаються і серед курдського народу.

Разом з арійськими расовими осколками в народах арабів і тюрків ці залишки східного індоєвропеїзму утворюють найважливіший будівельний матеріал для політики лебенсраума (див. Lebensraum) націонал-соціалістичних партій Європи (див. Націонал-соціалістична німецька робітничка партія). Зі східних індоєвропейців, це перш за все парси, які належать до великого європейського ареалу, а Персія, зі свого боку, є мостом і воротами впливу в Азію.

Націонал-соціалізм прагне до просування східного індоєвропеїзму в усіх сферах - расової, політичної, культурної та економічної - а також до

його реінтеграції в арійську спільноту долі і народів, яка збагачена великою історією, культурою і традицією східного індоєвропеїзму. Східний індоєвропеїзм є важливим стовпом панарійської претензії на світову владу і, таким чином, світового Нового Порядку.

89 - СХІДНА ПОЛІТИКА

Відносини Німеччини з Радянським Союзом в ядерну епоху повинні визначатися усвідомленням того, що Радянський Союз є наддержавою, яку більше не можна перемогти ззовні і війною, а необхідно подолати зсередини, що можуть зробити тільки росіяни та інші народи Радянського Союзу.

З цього випливає, що, хоча націонал-соціалізм відкидає будь-який імперіалізм - в тому числі і радянський - і, зокрема, бореться з його ідеологією держави - марксизмом, який суперечить природі виду - і врешті-решт подолає його, прийдешня націонал-соціалістична народна держава як така буде за допомогою національної німецької Ostpolitik прагнути до рівноваги між державами, щоб уможливити і забезпечити єдність і свободу німецької нації.

Така Ostpolitik не має нічого спільного з політикою капітуляції та зречення партій системи ФРН після 1969/00 JdF. Натомість, у "Засновницькому об'єднанні Нового фронту" сформульовані наступні принципи націонал-соціалістичної німецької остполітики:

1. націонал-соціалізм нового покоління відмовляється від ідеї східної експансії.

Новий фронт виступає за вихід ФРН з НАТО і проводить третій шлях між Сходом і Заходом в плані силової, економічної та оборонної політики (див. також Нейтралітет, Соціалізм і Народна оборона).

3. "Новий фронт" прагне єдності, свободи і суверенітету Німеччини, гарантує її позаблоковість і нейтралітет у конфлікті між Сходом і Заходом, а також пропонує всебічні політичні та економічні зв'язки з Радянською імперією.

Новий фронт вимагає розселення німців і надання їм прав етнічної групи на території давнього німецького розселення в Центральній і Східній Європі, але залишає питання демаркації державного кордону відкритим до остаточної реалізації "Нового порядку" по всій Європі. Якщо тільки Радянський Союз, зі свого боку, не буде прагнути до проміжних рішень, наприклад, відмовившись від політичної підтримки і забезпечення влади для крадіжки польських і чеських земель.

Новий фронт запевняє Радянський Союз, що він утримається від будь-

яких спроб розхитати радянську імперію в будь-який спосіб ззовні, як тільки Радянський Союз зі свого боку позитивно висловиться щодо можливостей, пропозицій і вимог націонал-соціалістичної німецької Ostpolitik.

90 - ПАРЛАМЕНТАРИЗМ

Парламентаризм - це спроба, або приречена на невдачу, або з самого початку не сприйнята всерйоз, реалізувати суверенітет народу в державі, передбачений демократією західного типу, тим самим уможлививши його політичну свободу. Парламентаризм, таким чином, є державною формою ідеології лібералізму, так само як капіталізм є її економічною формою.

Як ідеал, парламентаризм характеризується загальними, вільними і таємними виборами членів парламенту, які як представники народу визначають державну політику і приймають закони шляхом обговорення, голосування і прийняття рішень більшістю голосів. Відповідно до цієї теорії, парламент відображає політичну волю народу і втілює його передбачуваний суверенітет. У цьому формуванні волі беруть участь різні партії, заснування і діяльність яких передбачається вільною, які пропонують різні позиції і пропоновані рішення, між якими народ може зробити свій вибір.

Насправді ж партії з їх різними позиціями, які до того ж здебільшого обслуговують лише індивідуальні інтереси окремих соціальних груп в умовах капіталізму, роз'єднують народ і тим самим унеможлиблюють формування його політичної волі. Це породжує ціннісний релятивізм серед людей і дає можливість правителям маніпулювати широкими масами за власним бажанням. Більше того, оскільки лібералізм зробив свій історичний союз з капіталізмом нерозривним і став ліберальним капіталізмом, нестримний матеріалізм, що виходить від капіталізму, також поєднується з ціннісним релятивізмом, що пропагується парламентаризмом. Матеріалізм і ціннісний релятивізм, однак, завжди є ознаками культурного занепаду. З усього цього випливає, що парламентаризм є нічим іншим, як сценою і театром, на якому можуть розгортатися лицемірство і матеріалізм з метою підтримки правлячого мінусового світу, введення в оману народу, просування занепаду і, таким чином, загрози збереженню і розвитку сформованого ним виду народів.

Націонал-соціалізм протиставляє парламентаризму політичну мобілізацію тотальної держави, участь і співвідповідальність усіх соціальних груп у житті народу через економічний лад корпоративізму і суверенітет нації, що стає можливим лише завдяки добровільно об'єднаному Volksgemeinschaft.

Носієм волі суверенної нації і тим самим захисником національної свободи

на життєвому просторі арійської раси (див. Арій) є відповідна націонал-соціалістична партія народу як єдина діюча державна партія - в Німеччині, отже, Націонал-соціалістична німецька робітничка партія.

91 - ПАРСЕН

Парси - арійська етнорелігійна група народів сім'ї народів східної індоєвропеїдної групи, що розселилася в Ірані (Персії). Персія - давня арійська територія розселення, де нинішні парси є історичними спадкоємцями та нащадками аріїв, які колись були носіями давньої Перської імперії та її культури.

Після завоювання Персії ісламом, який принесли в країну переможні араби, расова субстанція арійства все більше і більше зменшувалася, але ніколи повністю не зникла з організму народу. Окрім невеликих залишків арійської крові в сучасному перському народі, східна індоєвропейськість у цьому регіоні збереглася насамперед серед парсів та етнічної меншини курдів.

Унікальним для сучасного східного індоєвропеїзму є те, що парси не тільки залишаються расово свідомими арійської крові, але й дуже добре це усвідомлюють і пишаються цим. Вони зберігають арійську кров, з одного боку, наполегливо дотримуючись доісламської, арійської вогняної релігії Заратустри, а з іншого - суворою расовою сегрегацією, яка дозволяє шлюби лише всередині етнічної групи та з європейцями, що також свідчить про яскраво виражене усвідомлення доісторичної расової спорідненості з аріями, які розселилися в Європі.

Парси - переважно нащадки князівських і жрецьких родів арійської Персії, які зберегли стару віру і свідомість своєї расової приналежності навіть після ісламського завоювання - поклоняються свастиці як священному знаку арійської раси. При всьому цьому, парси представляють собою ідеального союзника європейського націонал-соціалізму в прагненні до створення Четвертого Рейху, який має охопити весь великий європейський життєвий простір, включаючи Іран як стратегічний міст до Азії.

Націонал-соціалізм прагне і сприяє відродженню східного індоєвропеїзму і прагне зміцнити його політично, расово, культурно і економічно. Парсеї відіграють у цьому ключову роль, оскільки, з одного боку, вони повинні підтримувати політичний зв'язок з найвіддаленішими прикордонними районами великоєвропейського ареалу, а з іншого - формуватимуть міст до залишків східного індоєвропеїзму у великоіндійському ареалі.

92 - ВОРОЖЕ НАЛАШТОВАНИ ДО

ПАРТІЇ

У партійному житті Націонал-соціалістичної партії (див. Націонал-соціалістична німецька робітничка партія) ворог партії - це (колишній) член партії, який серйозно, свідомо і навмисно порушує основи і принципи організаційної та/або політичної роботи партії. Йдеться про серйозні порушення дисципліни, товариських відносин, готовності до самовіддачі та самопожертви у політичній боротьбі, обов'язку вірності через свідому зраду. Це також суто особисті, шкідливі для партії амбіції аж до культу особи та/або активне і серйозне відхилення від генеральної лінії аж до розколу партії.

Ворог партії, який вийшов з самої партії, є найстрашнішим, найбільш етично ганебним і по-людськи неповноцінним ворогом націонал-соціалізму - це Унтерменш!

Нікого не можна звинувачувати, якщо змінюються переконання або внутрішньої сили вже не вистачає для того, щоб відповідати вимогам, які ставляться до товариша по партії як до члена бойової еліти народу - але підло псувати, боротися і саботувати те, в що колись повірив сам і за що продовжують боротися твої товариші, діями, описаними вище, - це підло.

Хто вважає, що мусить покинути спільний фронт, бо його покинула віра чи воля, може зробити це тихо і непомітно, бо наша боротьба спирається на вільну волю і расову гордість, на особистість, що добровільно служить своїй нації, - але вона ніколи не повинна стати ворогом партії!

93 - ПРОГРАМА ПАРТІЇ

Націонал-соціалістична партія є політичною авангардною організацією нації і бореться за розчищення шляху до Нового порядку. Цей шлях визначається незмінною партійною програмою, виконання якої веде до побудови Нового порядку, а потім до розпуску партії, яка виконала своє завдання. Програма партії є незмінною, бо незмінними є мета і політичні умови, необхідні для її досягнення. Однак партійна програма, природно, потребує періодичного коментування для того, щоб залишатися зрозумілою для мінливої реальності. Коментар до програми партії є частиною партійної лінії (див. "Загальна лінія").

Партійна програма Націонал-соціалістичної партії Німеччини втілена у 25 пунктах програми Націонал-соціалістичної німецької робітничої партії Німеччини від 24 лютого 1920/30 р. JdF. Досі існувало два офіційні партійні коментарі: п. Готфріда Федера (дійсний до 1933 р.) та п. Альфреда Розенберга (дійсний до 1945 р.). З того часу політична реальність для націонал-соціалізму в Німеччині повністю змінилася. Тому в листопаді 1985/96 рр. голова СДПН Міхаель Кюннен представив новий коментар до 25

пунктів, який має слугувати тимчасовим мостом між старою партією та новою партією, яка буде створена на період дії нацистської заборони, а отже, до моменту видання нового офіційного партійного коментаря, і як такий є частиною загальної лінії *Gesinnungsgemeinschaft* Нового фронту.

Партійна програма НСДАП по суті проголошує вимоги німецького націоналізму, соціалізму та расової свідомості (див. расова гігієна), а також чотири національні свободи національної економіки (див. кабала інтересів), народної юриспруденції, народної оборони та народної культури (див. культурна революція):

Пункти 1 - 3 (1. право на самовизначення; 2. справедливий мирний порядок (див. мир); 3. *Lebensraum*) є вимогами німецького націоналізму.

У пунктах 4-8 (4. Етнічна приналежність і громадянство; 5. Законодавство про іноземців для всіх не німців; 6. Національне управління; 7. Німеччина для німців; 8. Репатріація іноземців) викладені расові вимоги партії щодо надмірного відчуження німецького народу і необхідності расової сегрегації як передумови збереження і розвитку виду.

У центрі 25 пунктів партійної програми НСДАП стоять вимоги реалізації соціалістичного народовладдя з пунктами 9 - 10 (9. права та обов'язки фольксгеноссе (див. рівність); 10. право на працю, обов'язок працювати; 11. побудова соціалістичного народовладдя; 12. конфіскація всіх військових прибутків; 13. націоналізація; 14. розподіл прибутків; 15. щедрі пенсії по старості; 16. сприяння розвитку середніх класів; 17. земельна реформа; 10. смертна кара для фольксдойчів).

Ці пункти гарантують національну свободу національної економіки. Вони включають в пункт 11, як перший наріжний камінь партійної програми, вимогу розірвати кабалу відсотка.

Пункт 19 (законодавство Німеччини) гарантує свободу місцевої юрисдикції.

Пункт 20 пояснює реорганізацію освіти двома освітніми цілями: Суспільна ідея та елітарна освіта (див. Еліта та елітарна освіта).

Пункт 21 (громадське здоров'я) становить основу націонал-соціалістичної політики расової гігієни.

Стаття 22 (Народна оборона) забезпечує національну свободу народної оборони шляхом створення народної армії.

Пункт 23 пояснює німецьку культурну революцію, що призвела до свободи фольклорної культури.

Пункт 24 (Gemeinnutz vor Eigennutz) є другим наріжним каменем партійної програми і пояснює її етос, посилаючись на прихильність до позитивного християнства, яке розуміє націонал-соціалізм як зв'язок любові та взаємної довіри між німецькими народами.

Нарешті, пункт 25 закликає до державної реформи.

У вступі до партійної програми НСДАП вона описується як програма часу, виконання якої призводить до розпуску партії. Заключне слово містить самозобов'язання лідерів партії виконувати партійну програму з ризиком для життя. Нарешті, Генеральна асамблея НСДАП у 1925 році визначила, що програма партії є незмінною. В кінці всіх програмних заяв, однак, стоїть для націонал-соціалістів Німеччини політичний заповіт фюрера:

"З жертовності моїх солдатів на фронті і з моєї прихильності до них аж до смерті, так чи інакше, знову проросте насіння для осяйного відродження націонал-соціалістичного руху і, таким чином, реалізації справжньої народної спільноти".

Адольф Гітлер.

94 - ОСОБИСТІТЬ

Поняття особистості в націонал-соціалізмі тісно пов'язане з поняттям спасіння, з єдністю думки, волі і дії, до якої слід прагнути в служінні етично високій ідеї. Націонал-соціалістична особистість - це, таким чином, людина, в якій знання, воля і дія утворюють єдність. Прагненню до пізнання відповідає біологічний гуманізм як наукова теорія пізнання націонал-соціалізму, що досліджує реальність природи людини як біологічного виду в його оточенні. Воля знаходить своє завершальне вираження в добровільному об'єднанні арійської людини (див. Арій) в Націонал-соціалістичну партію (див. Націонал-соціалістична німецька робітничка партія), яка є виразником волі народу. Нарешті, вчинок втілюється для націонал-соціаліста у "так" життю, яке є постійною боротьбою за існування.

Знання, воля і дія, однак, не є для націонал-соціаліста самоціллю, а повинні служити етично цінній ідеї. Націонал-соціаліст живе не для себе, а для ідей і цінностей, які роблять його життя вартісним і осмисленим. Це ядро націонал-соціалістичної етики ціннісного ідеалізму. Найвищою цінністю, однак, є спільнота - перш за все, спільнота людей і раси, яка є передумовою всього людського життя.

У цьому контексті пояснюється вимога фюрера Адольфа Гітлера про те, що націонал-соціаліст і, перш за все, член партії повинен прагнути до втілення "найвищої цінності раси та особистості". Вони належать одне одному. Тільки

той, хто реалізує всі свої таланти, нахили і здібності в гармонійній єдності думки, волі і дії і ставить їх на службу збереженню і розвитку виду своєї раси і народу, є по-справжньому особистістю.

Таке ставлення до життя вимагає самопізнання і самореалізації арійської людини як спільнотної істоти, що є передумовою розквіту арійської високої культури в Новому Порядку, як і, навпаки, реалізація цінностей такої арійської культури є передумовою повноцінного і осмисленого життя окремої людини - людини, яка стає особистістю. Пізнай себе" і "Стань тим, що ти є" - основні вимоги давньої арійської філософії - таким чином набувають для націонал-соціаліста вирішального значення і стають основою для формування його життя.

Не та людина, яка визнає світогляд правильним, приймає програму політичної партії і підтримує партію, яка вже є націонал-соціалістичною, а та, яка прагне спасіння і прагне стати особистістю, пов'язаною з громадою. Це завдання на все життя. До виконання цього завдання мають бути залучені всі арійські народи. Всі партійні товариші Націонал-соціалістичної партії повинні прагнути до реалізації цього завдання для себе. Для політичного солдата партії (див. Soldatentum і Sturm-Abteilung) це формує 6-ту заповідь його ставлення до життя: "Працюй над собою". Однак для кожного справжнього, природного лідера (див. Führerprinzip) формування особистості є неодмінною передумовою. Особистість, таким чином, аж ніяк не є плодом буржуазного індивідуалізму (див. також Bürgertum), а навпаки, ключовим поняттям націонал-соціалістичної ідеї спільноти.

95 - КУЛЬТ ОСОБИ

Націонал-соціалістична партія (див. Націонал-соціалістична німецька робітничка партія) є єдиним виразником політичної волі народу в ході націонал-соціалістичної революції - від заснування партії до її розпуску після реалізації Нового порядку (див. також Воля). Партія організована за фюрерським принципом. На її чолі стоїть партійний лідер, наділений практично необмеженими повноваженнями і відповідальністю.

Завдяки унікальному історичному генію фюрера Адольфа Гітлера до самої його смерті існувала єдність між фюрером, партією і народом, або іншими словами: воля партії і народу втілювалася виключно в особистості фюрера Адольфа Гітлера. Хто вимагає того ж для себе після смерті фюрера - тобто ставить свою особу і свою волю вище партії, називає її тотожною або ототожнює себе з нею, той є нахабою і негідником!

Кожен - від рядового члена партії до партійного лідера - є інструментом партії, колективна мудрість якої втілюється в Сенаті. Людина - аж до

партійного лідера включно - варта чогось лише тією мірою, якою вона інтегрується в партію і служить їй. Той, хто - на будь-якому рівні - підносить себе над партією, її структурою та її вимогою дисципліни і лояльності, або допускає появу особистих послідовників і хоче визначати імідж партії, або пропагує чи вимагає цього, винен у культурі особистості. Це повністю суперечить націонал-соціалізму і самооцінці партії.

Кожен, хто свідомо і навмисно, активно чи пасивно винен у культурі особи, ставить під загрозу єдність і сенс партії і стає ворогом партії.

Забави під свастикою

Збірка анекдотів, укладена Герхардом Лауком

35.

Підслухано на ток-шоу в Пенсильванії під час війни в Перській затоці...
Ведучий радіопроеграми Баррі Файн: "Так, у вас є коментар щодо війни?"
Додзвонювач: "Ну, я думаю, що проблема насправді почалася ще в нацистській Німеччині...
Охоче погоджуюсь, Файн: "Саддам Хусейн - просто ще один Гітлер!"
Додзвонювач: "Це не зовсім те, про що я думав".
Файн: "Давай, давай!"
Додзвонювач: "Мені здається, що на Близькому Сході ніколи б не було ніяких проблем, якби тільки у Гітлера були мікрохвильові печі...
Файн: "Аргх! Ви хворі! Я не дозволю жодному ненависнику бути на моєму шоу! Наступний дзвінок!"

36.

У січні минулого року чорношкірий співробітник ходив по офісу, намагаючись поставити нас, білих, на місце. Він запитав націонал-соціаліста: "А як ви будете святкувати день народження Мартіна Лютера Кінга-молодшого цього року?"
"О, мабуть, у звичайний спосіб, який став сімейною традицією в нашому домі".
"А це що таке?" - запитав здивований джигіт.
"Ну, - відповів товариш, - кожного 15 січняth ми виходимо на балкон і їмо шоколадний торт".

37.

Правда може бути смішнішою за вигадку. "Походження *рас*", найблисучіше дослідження про походження людини, було написано антропологом на ім'я Карлтон С. Кун! Ще смішніше, що у своїй новаторській праці він показав, що сучасні африканські негри походять від союзів між вимерлими, примітивними європеоїдними племенами і... пігмеями!

